

soort bleken te behooren. De zender berichtte mij nader, dat in de sloten van het Asserbosch deze dieren veel voorkomen. Dat is dus een rijke vindplaats meer in ons land.

Nog berichtte ons mej. Friedy Beucker Andrae de vondst van *Crocus vernus* in de Scheveningsche boschjes; de heer A. Kok zond een wit ex. van de paarse doove-netel (alleen 't honingmerk was gekleurd. Verleden jaar verzuimden wij te melden de vondst van *Hesperis bicuspidata*, door den heer Brouwer te Deventer en van *Sparassis crispa* in 't Velper bosch (een nieuwe paddenstoel voor ons land) door mej. Car. Lindo te Arnhem.

De heer Koornneef, alhier, zond ons een ex. van *Anemone appenina*, door hem gevonden te Heemstede, en de heer Des Tombe, van *Gagea arvensis*, gevonden bij Voorhout.

De heer A. Ogterop te Middelburg zond ons een tekening van een speenkruidplant, door hem gevonden, die twee bloemen vertoont vlak bij elkaar op één steeltje.

Bandvorming bij Wilgen

schijnt niet zoo heel zeldzaam te zijn. Wij ontvingen een tiental ex. en berichten uit verschillende plaatsen van ons land

Over paddenstoelen.

Naar aanleiding van de mededeeling van den Heer Kok Ankersmit in No. 10 Deel IV van *De Levende Natuur* 't volgende. Dit najaar heb ik de *Polyporus frondosus* ook in mijne collectie kunnen opnemen. 't Exemplaar was gevonden achter 't kasteel „Groeneveld,” in de richting van Hilversum. Dat exemplaar was niet zoo groot, maar toch zeer fraai gevormd.

Uit dezelfde omgeving echter werd mij een andere champignon, die ± 2 kilo woog en wel de *Hydnum cirraloides* var. *caput ursi* Tr. Stel u voor een vieraal Goudsche kazen, afnemend van grootte, op elkaar gelegd en dit geheel overlans gehalveerd. De ronde kant der kaasjes nu rijkelijk bezet met *Hydnum*-naalden, maar langer dan van andere soorten, en min of meer duidelijk tot groepen vereenigd, en u heeft ongeveer 't uiterlijk van zoo'n „Berenkop.” Algemeen schijnt deze soort niet te zijn. Ik tenminste had haar nog niet ontmoet. Evenwel, de historie der „Stinkzwam” leert, dat de verspreiding van een soort algemeener zijn kan, dan gedacht werd. De Stinkzwam b. v. komt in alle deelen van Baarn en omstreken voor. Zelf heb ik hem op tal van plaatsen hier gezien en dikwijls is de een of ander bij mij gekomen met het Duivelsel, den „bol”-toestand, om mij te vragen wat dat toch wel wezen kon? Opvallend blijft 't altijd, dat, niettegenstaande iedere champignon zoo bijzonder veel sporen produceert, verschillende soorten in zoo weinig exemplaren te vinden zijn.

Vele lezers van dit Maandblad zullen de schoone „Torenlaan” van aanzien kennen, die van den huize „Peking” loopt tot aan „de Naald.” Aan den ingang ervan staan twee bijzonder mooie, oude, zware beuken. Een daarvan was al een poos lijdende en vorigen zomer was 't treurig te zien, hoe hij nog wel zijn best deed, om bladeren te vormen; maar 't ging niet. Niet tot 't derde der normale grootte brachten zij 't. Nu is hij genummerd, om verkocht te worden en moet hij vallen door den ongevoeligen bijl.

Aan den voet nu van dien prachtboom kwamen dit najaar een groot aantal exemplaren voor van een champignon, die ik nog niet hier gezien had. Daar de determinatie mij niet met volkomen zekerheid gelukte, had Prof. Oudemans de goedheid mij te berichten, dat 't *Polyporus confluens* Fr. was.

Op mijne excursies gelukte 't mij niet nog een andere groeiplaats te vinden. En tal van voorbeelden zou ik kunnen bijbrengen tot bewijs, dat verreweg de meeste sporen of spoedig afsterven, of zeer lang een latent leven leiden, en 't van de „gunstige omstandigheden afhangt” wanneer zij kiemen.

Ten slotte nog een ervaring bij 't bewaren der champignons. De paraffine-methode bleek mij vaak wel de champignons goed te conserveren, maar de paraffine heeft eigenschappen, die lastig zijn. Zeer langzaam, maar zeker dringt zij tusschen kurk en flesch door en ook door de kurk. 't Gevolg is dat de flesschen van buiten vettig worden en 't geheel er onmogelijk uit ziet. Bij gebruik maken van ± 2 à 3% Formaldéhyde-oplossing met $\frac{1}{2}$ % keukenzout doet zich dat bezwaar niet voor, en exemplaren van 2 jaar oud zijn nog zeer goed, uitgezonderd natuurlijk de kleur, die bij de meeste soorten spoedig min of meer teniet gaat.

Baarn.

C. BIERHAALDER.

P. S. Zijn er onder de lezers van dit Maandblad ook, die

mij de korstmossen, in hunne omgeving voorkomende, willen zenden? Gaarne wil ik hun met raad en daad helpen bij 't conserveren van champignons.

Tros-Narcis.

Verleden jaar in Mei vond ik in 't wild in een boschje bij Vogelenzang een aantal ex. van Tros-Narcis (*Narcissus Tazetta*) op afstand van 1 Meter ongeveer van elkaar. De plant, waarvan ik u hier tekening toezend, verspreidde den *jonquille-odeur* bijzonder sterk en ver.

Ik kan jonge botanici aanraden, op de rangeerterreinen vooral de standplaats der afgedankte of op non-activiteit gestelde wielassen te doorzoeken, zij zullen er de heele landbouw-flora vinden van de landen, die de wielassen doorkruist hebben, toen er nog wagens op rustten.

Haarlem.

A.

Niet ver vandaar vond de heer H. Zijlstra te Amsterdam in 't laatst van Maart een eveneens verwilderd exemplaar van Sneeuwroem (*Chinodoxa*) dat hij voor ons meebracht.

Ten vervolge op het berichtje in de vorige aflevering kan ik U eveneens melden dat ik Dinsdag 13 Februari j.l., bezig zijnde met peilen in de rivier de Nieuwe Merwede, een springlevend exemplaar van *Hydrophilus piceus* zwemmende heb gevangen in de rivier aldaar bij Werkendam, op een afstand van 5 M. uit den oever ongeveer.

Aan de voorpooten zag ik, dat het een wijfjes exemplaar was.

J. TH. M. SMELT,

Opzichter van de Rijks-waterstaat.

Een verdacht gevecht.

Midden April een wandeling makende in de omstreken van Haarlem was ik getuige van een zeer merkwaardig schouwspel. Het was een strijd tusschen den groenen en den bruinen kikker om 't bezit van een sloot. De bruine, ongeveer 39 man (wanneer ik dat zoo mag uitdrukken) sterk zijnde, was in grooter getale aanwezig dan de groene. Hun wijze van oorlogvoeren was ook zeer ongewoon. Zij sprongen op elkaar en drukten elkaar in eene omhelzing, waarbij de ingewanden te voorschijn kwamen, dood. Alhoewel er een paar der grootste groene kikkers, die te groot waren om te omspannen, overbleven, bleven de bruinen bezitters der sloot.

Daar ik nooit gehoord had dat dit meer voorkwam, docht het mij belangrijk genoeg om in uw blad opgenomen te worden.

F. ADAMA V. SCHELTEMA.

't Lot der Zangvogels in Italië.

... Wilt U zoo goed zijn aan den Heer Thijsse te zeggen, dat ik naar het lot der *Zwaluwen* geïnformeerd heb; men zegt hier, dat ze niet opgepeuzeld worden, aangezien men ze aan de Riviera voor geluksvogels houdt. Een vrouw op de markt keek me met verontwaardiging aan, toen ik 't vroeg. „Denkt u soms, dat we ons geluk willen vergoien?” was haar antwoord.

Men zegt van Noordelijk Italië, dat het daar eveneens is; maar in 't Napolitaansche of op Sicilië, waar de lui zoo doodarm zijn, denkt men, zal 't misschien wèl gebeuren.

In Les Oiseaux de France vond ik over *Hirundo Urbica*: C'est sur leur lieu de départ sur nos côtes méridionales, que l'électricité en fondroie des milliers et j'imagine que les inventeurs de cette coupable destruction, s'ils ne peuvent plus utiliser leurs oiseaux pour la parure, en font profit chez des industriels peu scrupuleux qui les conservent sous les nom de Bec-figues, Manorettes et même Ortolans.

Mentone.

H. CIJFVEER.

Zwaluwen.

Ter aanvulling van den heer mr. R. Baron Snoukaert van Schouburg bericht ik de lezers van *D. L. N.* dat boerenzwaluwen (*Hirundo Rustica L.*) evenveel buiten als binnenshuis haar nest maken.

Ik heb ze vaak onder polderbruggen, overstekende daken, vooral doorlopende gording en onder nokken zien nestelen. De zaak is maar of de plaats overdekt tegen elkander gesloten en met lijst, bint of dekstuk beschut is.

Men vindt ze ook wel in de sieraden boven inrijhekken,